

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **B. d. o. M.**, se sídlem v X, zastoupeného JUDr. Taťánou Přibílovou, advokátkou se sídlem v Kopřivnici, Kadláčkova 894/17, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem v Brně, Masarykova 31, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9.5.2014 č.j. 11255/14/5000-24700-703359 a č.j. 11257/14/5000-24700-703359, ve věcech penále z prodlení,

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 9.5.2014 č.j. 11255/14/5000-24700-703359 a č.j. 11257/14/5000-24700-703359 se **zrušují** a věci se **vracejí** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 32.684,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Taťány Přibilové, advokátky se sídlem v Kopřivnici, Kadláčkova 894/17.

Odůvodnění:

Podanými žalobami se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9.5.2014 č.j. 11255/14/5000-24700-703359 a č.j. 11257/14/5000-24700-703359, kterými byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 21.10.2013 č.j. 2624746/13/3200-04707-803557 a č.j. 2624750/13/3200-04707-803557, jimiž byla žalobci vyměřena penále za porušení rozpočtové kázně za období od 27.11.2010 do 25.9.2013.

V podaných žalobách, které jsou identického obsahu, žalobce namítl, že správce daně vydal napadená rozhodnutí na základě toho, že byl žalobci uložen odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně rozhodnutími žalovaného ze dne 23.9.2013 č.j. 22946/13/5000-24700-703359 a ze dne 11.9.2013 č.j. 22944/13/5000-24700-703359. Porušení rozpočtové kázně se měl žalobce dopustit v obou případech porušením podmínek dotace, a to konkrétně podmínky uvedené v části III. bodu 5 Podmínek dotace. Žalobce je přesvědčen, že rozpočtovou kázeň neporušil, a proto mu neměla být povinnost zaplatit odvody a tedy následně ani povinnost úhrady penále za prodlení s odvody uložena. Proti rozhodnutím, jimiž byly žalobci uloženy odvody do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně, žalobce brojil správními žalobami, které byly vedeny u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22Af 89/2013 a 22Af 90/2013.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že správce daně vyměřil odvod za porušení rozpočtové kázně z důvodu sjednání zástavního práva k předmětným nemovitostem bez předchozího písemného oznámení poskytovateli. Žalovaný setrval ve své argumentaci, že oznamovací

povinnosti podléhají všechny změny a skutečnosti, které mají vliv na plnění rozhodnutí o dotaci a podmínkách dotace nebo skutečnosti s tím související, tedy i zřízení zástavního práva na předmětné nemovitosti, které měl žalobce povinnost písemně oznámit. Jelikož tak neučinil, nedodržel podmínku uvedenou v části III. bod 5 Podmínek, když neoznámil předem a písemně Centru pro regionální rozvoj ČR změny a skutečnosti, které měly vliv na plnění rozhodnutí a podmínek nebo skutečnosti s tím související nebo jakékoliv související změny před vlastní změnou. Žalobce zřízení zástavního práva písemně ohlásil až téměř 2 roky po porušení rozpočtové kázně a až 5 měsíců poté, co správce daně žalobci porušení rozpočtové kázně oznámil. Uvedeným porušením došlo ve smyslu § 3 písm. e) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, v platném znění (dále jen zákon o rozpočtových pravidlech) k neoprávněnému použití prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu a Národního fondu a dle § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona k porušení rozpočtové kázně. Odvod za porušení rozpočtové kázně činí dle § 44a odst. 4 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech 10 % z celkové částky vyplacené dotace. Napadené platební výměry, jimiž bylo žalobci předepsáno penále, byly vydány podle ust. § 44a odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech a podle zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, v platném znění (dále jen daňový řád). Žalovaný navrhl zamítnutí žalob.

Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj jako správce daně I. stupně vydal dne 21.10.2013 rozhodnutí č.j. 2624750/13/3200-04707-803557 a č.j. 2624746/13/3200-04707-803557, jimiž byla žalobci vyměřena penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. Proti těmto rozhodnutím podal žalobce odvolání, o nichž bylo rozhodnuto napadenými rozhodnutími žalovaného.

Krajskému soudu je z úřední činnosti známo, že pod sp. zn. 22Af 89/2013 a 22Af 90/2013 byly vedeny žaloby žalobce proti rozhodnutím žalovaného ze dne 23.9.2013 č.j. 22946/13/5000-27700-703359 a ze dne 11.9.2013 č.j. 22944/13/5000-27700-703359, jimiž byla změněna způsobem specifikovaným ve výrocích těchto rozhodnutí prvostupňová rozhodnutí Finančního úřadu Ostrava I ze dne 7.11.2012 č.j. 345536/12/388985803557 a č.j. 345530/12/388985803557, kterými byly žalobci vyměřeny odvody za porušení rozpočtové kázně. Krajský soud po spojení obou věcí ke společnému projednání a rozhodnutí vydal dne 25.8.2015 pod č.j. 22Af 89/2013-64 rozsudek, který nabyt právní moci dne 25.9.2013 a jímž byla označená rozhodnutí žalovaného zrušena a věci mu byly vráceny k dalšímu řízení. V odůvodnění rozhodnutí zdejší soud dospěl k závěru, že text bodu 5 Podmínek, na základě jehož porušení byl žalobci uložen odvod do státního rozpočtu, je obsahově vnitřně rozporný. Důvody tohoto závěru jsou detailně rozvedeny ve zmiňovaném rozsudku krajského soudu (str. 7 rozsudku). Krajský soud dovodil, že z obsahu bodu 5 Podmínek ani z obsahu Příručky pro žadatele a příjemce nelze dovodit, že by zřízení zástavního práva k nemovitostem, jež jsou předmětem dotace, v průběhu realizace projektu bylo skutečností, na kterou dopadá

oznamovací povinnost ve smyslu bodu 5 Podmínek. S odkazem na konstantní judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) pak krajský soud dovodil, že za situace, kdy právo umožňuje dvojí výklad, nelze pominout, že na poli veřejného práva mohou státní orgány činit pouze to, co jim zákon výslovně umožňuje a jsou povinny v případě pochybností postupovat mírněji podle zásady in dubio mitius (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 15.12.2003 sp. zn. IV.ÚS 666/02, rozsudek NSS ze dne 23.2.2011 č.j. 1 Afs 99/2010-119).

V nyní posuzované věci je existence shora citovaného pravomocného rozsudku krajského soudu naprosto zásadní právní skutečností.

Podle ust. § 2 odst. 5 věty druhé daňového řádu úroky, penále a pokuta za opožděné tvrzení daně sledují osud daně.

Dle shora citovaného ustanovení úroky, penále a pokuta za opožděné tvrzení daně sledují osud daně, což znamená, že dojde-li např. k prominutí daně nebo k jejímu odepsání, promine se nebo odepíše i související příslušenství daně. Jestliže tedy došlo pravomocným rozhodnutím soudu ke zrušení rozhodnutí na odvod prostředků za porušení rozpočtové kázně, je tato skutečnost důvodem pro zrušení penále, neboť penále sleduje jeho osud a také výše penále se odvíjí od vlastní platební povinnosti.

Na základě shora uvedené argumentace shledal krajský soud žaloby důvodnými, a proto napadená rozhodnutí zrušil.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalobci vznikly náklady zaplacením soudních poplatků v celkové výši 8.000,- Kč (2x soudní poplatek za podání žaloby proti správnímu rozhodnutí, 2x soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě) a dále v souvislosti s právním zastoupením, a to celkem za 6 úkonů právní služby po 3.100,- Kč a 6x režijní paušál po 300,- Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Náklady právního zastoupení byly dále zvýšeny o částku, kterou je právní zástupkyně povinna zaplatit podle zvláštního právního předpisu (§ 35 odst. 8 s.ř.s.). Celkově tedy náklady právního zastoupení činí 24.684,- Kč. Celkové náklady řízení pak činí částku 32.684,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokátky, která žalobce v řízení zastupovala.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 28. dubna 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu